

Anul VI • Nr. 10 (66) • Octombrie 2021

Jurnalul Național al Primăriilor

Posesoarea unui glas ieșit cu totul din comun!

Președintele Richard Nixon a ales-o ca parteneră pentru a juca „Perinița”, a cântat pentru cinci șefi de state, a susținut sute de spectacole în fața a zeci și zeci de mii de spectatori, dar momentul, socotit de ea, ca fiind cardinal în evoluția sa artistică îl reprezintă acela în care a cântat Preafericitului Patriarh de la Constantinopol. La debutul său, marele muzicolog Harry Brauner scria despre ea: „Elena Jurjescu este posesoarea unui glas ieșit cu totul din comun!”

pag. 2

RECAS

pag. 3

LUGOJ

pag. 4

CHECEA

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

DENTA

pag. 7

SECUSIGIU

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

BÂRZAVA

pag. 10

DOGNECEA

pag. 11

MONEASA

pag. 12

**O țară, pentru a putea
fi privită cu respect...**

„Avem tot sprijinul Primăriei și Consiliului Local Recaș”

Mirela Rodica SERAFIN

La îndemnul domnului primar Pavel Teodor, de a sta de vorbă cu oamenii orașului său în munca noastră de promovare a orașului Recaș în paginile jurnalului primăriilor, nu puteam ocoli dialogul cu doamna Mirela Rodica Serafin, director al liceului din oraș, o unitate școlară de prestigiu a județului Timiș, în care activează 53 de carduri didactice și învață 808 elevi!

Doamnă director, vă adresez la începutul dialogului nostru o întrebare ce se află astăzi pe buzele oricărui gazetar atunci când se află în dialog cu un conducător de școală...

Vă ascult!

Dacă se vor închide școlile din cauza pandemiei de COVID, puteți urma școala online fără prea mari probleme?

Bineînțeles, noi suntem pregătiți așa cum eram și anul trecut și elevii vor putea să urmeze cursurile online. De fapt, o mare parte dintre elevi aveau anul trecut o resursă: telefonul inteligent, dar nu la toate materiile se putea folosi telefonul. La cele umaniste da, fiindcă trebuiau urmărite prezentările dascălilor și alte materiale...

Dar la informatică?

Ei, la informatică a fost mai greu și trebuiau laptopuri. Cu telefonul nu puteau să acceseze soft-uri pe programare. De aceea, copiii au primit și laptopuri, desigur, cei care nu aveau.

Platforma mai este disponibilă?

Avem dotate spațiile cu tehnică electronică, fiindcă de acolo se face transmisia online a profesorilor, dar avem și platforma pe care se desfășoară cursurile online. Avem implementată platforma încă de anul trecut, ca alte școli din județ și din țară. Anul trecut a fost gratuită, dar anul acesta nu mai este gratuită. Chiar am semnat contractul de servicii pe care ei îl pun la dispoziție și asistența tehnică în ceea ce privește platforma. Toate ciclurile – grădiniță, primar, gimnaziu, liceu – au câte o clasă pentru fiecare profesor în parte, iar pe această platformă s-au desfășurat orele. Mai întâi era întâlnirea online, apoi, pe fiecare clasă, începeau temele. Tot ceea ce se prezenta și se discuta putea fi încărcat de către profesor pe acea clasă virtuală, iar elevul își putea accesa de acolo lecțiile.

Care ar fi, totuși, un avantaj al acestui sistem virtual?

Domnule Miron, avantajul claselor virtuale este că, dacă unii au un ritm mai lent sau mai alert de învățare, ei găsesc aco-

lo resursele, iar dacă există un timp mai lent și elevii rămân în urmă, ei pot astfel să-și completeze informația. Dacă vorbim de un ritm mai alert, atunci ei pot să lucreze individual cu profesorul.

Aș vrea să ne referim în continuarea dialogului nostru și la modul în care a decurs amplul proiect „CDIdei în cărți”, proiect care s-a bucurat de un mare succes în rândul elevilor.

În lunile mai-iunie 2021, a avut loc ediția a VI-a a Festivalului național „CDIdei în cărți”, organizat de Casa Corpului Didactic Sibiu. Obiectivul principal al acestui concurs a fost dezvoltarea abilităților de lectură, a deprinderilor practice, a competențelor de documentare, de „TIC” și de comunicare ale elevilor participanți. Ne-am numărat printre cele 1200 de echipe înscrise din peste 200 de unități de învățământ din 27 de județe. Echipa formată din elevele Raluca Suici, Naomi Jucos și Hanna Onofrei din clasa a VII-a A a obținut Premiul I la etapa județeană și Mențiune la etapa națională, la categoria obiect reprezentativ. Și, prin intermediul „Jurnalului Național al Primăriilor”, doresc să le adresez sincere și calde felicitări pentru munca depusă și pentru rezultatele obținute!

Transportul elevilor are sprijinul Primăriei Recaș?

Bineînțeles! Avem două microbuze personale ale liceului și doi angajați. Dar noi mai avem și sprijinul Primăriei și Consiliului Local Recaș, care la rândul lor ne pun la dispoziție încă un autobuz și un microbuz pentru transportul școlar.

Câți elevi apelează la aceste mijloace de transport?

Avem 217 elevi care fac naveta de pe multe rute. Pentru acești elevi transportul este gratuit. Contravaloarea facturilor pentru întreținerea autobuzelor și microbuzelor și plata combustibilului sunt asigurate de primărie prin bugetul local. Avem acest sprijin foarte important de la Primăria Recaș. Am avut școală de vară, dar și pregătirea elevilor, iar pentru transportul lor la liceu, primăria a asigurat transportul, fiindcă am avut mulți copii navetiști.

De luna aceasta crește valoarea tichetelor de masă!

Jur. Aurel MIHUȚ

Ultima majorare a valorii maxime a tichetelor de masă reglementată prin Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, a fost făcută în octombrie 2020, când a fost majorată de la 20 lei la 20,01 de lei. Recent a fost publicat în Monitorul Oficial ordinul Ministerului Muncii nr. 1.245/902/2021, prin care se stabilește creșterea valorii tichetului de masă pentru al doilea semestru al anului 2021, astfel că valoarea nominală a unui tichet de masă pentru semestrul II al anului 2021, începând cu luna octombrie 2021, să nu poată depăși cuantumul de 20,09 lei. Valoarea nominală a tichetelor de masă se aplică și pentru primele două luni ale semestrului I al anului 2022, respectiv februarie 2022 și martie 2022.

Posta redacției

Cititorii ne întrebă, noi răspundem

Domnul Sebastian Ghinea din orașul Recaș ne întrebă ce poate păți și ce trebuie să știe dacă împrumută mașina unei alte persoane. Domnule Ghinea, într-un astfel de caz, proprietarul poate răspunde penal pentru încredințarea mașinii sale unei alte persoane, mai precis dacă nu cunoaște o serie de detalii despre cel cărui îi încredințează volanul, cum ar fi: ♦ nu are permis de conducere; ♦ are un permis de conducere necorespunzător sau suspendat; ♦ persoana are probleme cu alcoolul; ♦ persoana care a primit mașina a consumat substanțe psihoactive. Pentru o asemenea faptă, deținătorul mașinii riscă pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau amendă penală.

Pagină coordonată de Gheorghe MIRON

„Nimic nu se face de pe o zi pe alta!”

Claudiu BUCIU - Primar al orașului Lugoj

Că Lugojul are nevoie de un spital nou, a fost una din constatările și promisiunile făcute de domnul Claudiu Buciu cu mult timp înainte de câștigarea alegerilor pentru demnitatea de edil al orașului. Consecvent cu sine, primarul de azi al Lugojului a realizat într-un timp extrem de scurt, dacă ne raportăm la birocrăția românească, întreaga documentație necesară acestui proiect, pentru începerea construcției.

Oferind mai multe informații despre acest obiectiv, socotit de primar și lugojeni ca fiind prioritar, domnul Claudiu Buciu a spus: „Am primit confirmarea Ministerului Sănătății, a Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene cu privire la introducerea obiectivului „Construire spital și funcțiuni conexe pentru Spitalul Municipal Dr. Teodor Andrei” - Lugoj pe lista celor 49 de obiective propuse spre finanțare prin PNRR. Dintre acestea, doar 25 de obiective se vor califica în etapa finală și vor obține finanțarea.

Este un pas mic, dar esențial. Faptul că obiectivul nostru a fost inclus pe lista transmisă Comisiei Europene este rodul muncii de până acum (au fost depuse câteva sute de solicitări). Dacă nu am fi fost pe această listă ar fi însemnat că am ignorat până acum posibili-

tatea acestei finanțări, ceea ce ar fi fost iresponsabil din partea noastră. O asemenea posibilitate ne obligă să facem în continuare toate eforturile necesare pentru a o obține. Până acum am făcut toate demersurile necesare și iată că nu am greșit.

Lugojul, lugojenii și toți locuitorii din zonă au nevoie de acest spital, el nu se construiește pentru primar, consilieri locali sau pentru vreun partid ci pentru a ridica nivelul calității vieții tuturor locuitorilor. Nimic nu se face de pe o zi pe alta, orice investiție serioasă necesită o pregătire temeinică, pași corecți și răbdare. Este nevoie de spitale noi în toată România, suntem conștienți de asta, fapt pentru care știm că suntem supuși unei concurențe foarte mari în această cursă intrând comunități cu lideri puternici din punct de vedere politic. Noi ne facem treaba bine și așteptăm ca munca noastră să fie utilă lugojenilor.

Suntem foarte avansați cu documentațiile tehnice necesare și vom menține acest ritm pentru a îndeplini toate condițiile necesare pentru a depăși și etapa finală a selecției. Nu va fi ușor, însă vă asigurăm că vom face tot ceea ce ține de noi pentru a îndeplini toate condițiile necesare aprobării finale a proiectului.

Le mulțumesc colegilor implicați în acest proiect, dar și colaboratorilor, care și-au dat tot concursul pentru ca proiectul să ajungă la bun sfârșit.”

Anunț important!

Primăria Municipiului Lugoj informează cetățenii că începând de luni, 18 octombrie, pot începe demersurile în vederea obținerii ajutorului pentru încălzirea locuinței și a suplimentului pentru energie. La sediul Direcției de Asistență Socială Comunitară, situat în Lugoj – piața Victoriei nr. 4 – parterul Primăriei Lugoj, se vor distribui formularele de cerere – declarație, precum și formularul ce cuprinde actele doveditoare privind componența familiei, actele doveditoare privind veniturile acesteia, precum și actele doveditoare privind situația locativă în vederea obținerii ajutorului pentru încălzirea locuinței în perioada sezonului rece 2021 – 2022 (1 noiembrie 2021 – 31 martie 2022), precum și a suplimentului pentru energie. Formularele de cerere – declarație pe propria răspundere pentru acordarea subvenției la încălzire, lista cu documentele ce trebuiesc anexate formularului, tranșele ajutoarelor de încălzire, precum și lista bunurilor ce conduc la neacordarea ajutorului pentru încălzirea locuinței, pot fi descărcate de pe site-ul

Direcției de Asistență Socială Comunitară Lugoj: www.dasclugoj.ro. Cererile completate, însoțite de actele doveditoare se pot depune la sediul D.A.S.C. Lugoj în zilele de luni, marți, miercuri și vineri între orele 8.00 – 16.00 și joi între orele 8.00 – 18.00.

Având în vedere starea de alertă în vigoare și faptul că în municipiul Lugoj rata de infectare este în continuă creștere, cetățenii sunt rugați să se programeze telefonic în vederea ridicării formularului/ depunerii cererii și actelor doveditoare la numărul de telefon 0760.240.351.

În vederea obținerii ajutorului la încălzire pentru toată perioada sezonului rece, cererile și actele doveditoare pot fi depuse până în data de 20 noiembrie 2021!!! Toate persoanele care beneficiază de ajutor pentru încălzirea locuinței pot beneficia și de suplimentul pentru energie!

Informații și lămuriri suplimentare privind ajutorul pentru încălzirea locuinței și suplimentul pentru energie se pot obține la numărul de telefon 0760.240.351.

Sportul lugojean

Argint! Felicitări medaliaților!

Bucuros de evoluția gimnaștilor lugojeni, primarul orașului, domnul Claudiu Buciu, în mesajul său adresat acestora a spus: „Sprijinul acordat de lugojeni sportivilor este răsplătit cu încă un rezultat de excepție. Echipa noastră de gimnastică masculină a obținut medalia de argint la Campionatele Naționale. Sportivii Rafael Szabo, Andreas Toba, Norbert Marcu, Nicolae Bera și Petar Vefic, sub îndrumarea antrenorilor Adrian Meleancă și Tiberiu Cismădia, ne aduc din nou rezultate de excepție acasă. Sportul trebuie susținut în permanență pentru toate beneficiile pe care le aduce comunității noastre dar și pentru a asigura respectul cuvenit muncii permanente și asidue depusă de excepționalii sportivi pe care îi avem. Vă mulțumim!”

Pagină realizată de Luminița MUNTEANU

„Avem nevoie de haltă pentru toți locuitorii noștri!”

Daniel-Florin FLOREA - Primar al comunei Checea

M-am reîntâlnit cu tânărul și harnicul primar al frumoasei și bine gospodărite comune Checea din pusta Banatului într-o frumoasă zi de toamnă. Și dânsul, un interlocutor admirabil, m-a primit cu toată omenia.

Domnule primar, aș dori să încep acest dialog cu o întrebare al cărei răspuns este legat, ca niciun altul, de sufletul dumneavoastră.

Desigur, chiar m-ați făcut curios!

Domnule Florea, știind că de curând ați intrat în rândul oamenilor care își asigură continuitatea pe pământ prin urmași, vă întreb: cum e, domnule, să fii tată?

Ei, până nu a venit pe lume acest minunat copil nu aveam, firesc, idee cum e să fii tată, știam doar cum e să fii copil, dar acum încerc să înțeleg și să mă adaptez acestei situații inedite și extraordinare. Este o mare bucurie. E o trăire parentală fascinantă. E greu de descris în cuvinte. E o fericire deplină.

Vă mai trezește noaptea plânsul, așa cum spun mulți părinți cu copii de leagăn?

Nu avem deloc probleme noaptea cu copilul. Nu se trezește, nu plânge. E foarte cuminte. Uneori se mai trezește, dar îi dăm de mâncare și până dimineață nu se mai aude. Doarme neîntors. E extraordinar! Dar dimineața, de obicei, copilul ne dă trezirea.

Când ați spus «trezire», gândul mi-a zburat la elevii care, de ceva timp, se trezesc devreme pentru drumul spre școală. La dumneavoastră, cum a început școala în pandemie?

La noi, școala a început foarte bine, deși suntem în pandemie. Rata de infecție este mică, iar elevii merg la cursuri fizic, în clase. Am accesat un program de finanțare care e pe școli. Am reușit să luăm câteva sute de tablete cu cartelă și cu internet. Noi suntem pe scenariul verde. Deci putem spune că este bine. Copiii merg la școală.

Și dacă, Doamne ferește, va fi să fie...

Dacă va fi să fie școala online, nu e problemă, că toți copiii au tablete. Vor putea să urmeze cursurile online, am fost prevăzători și ne-am organizat. Nu ar fi problemă, fiindcă elevii vor putea urma școala online.

Cum decurge efortul de vaccinare în comună?

Eu m-am vaccinat primul. Sunt primar și trebuia să dau un exemplu pozitiv și din respect pentru știință și medicină. M-am vaccinat și pentru că sunt convins că vaccinul este eficient. Este bun și te poate apăra să nu ajungi în stare gravă. Am încredere în vaccin. De aceea îmi voi face și boosterul. A treia doză. Așa spune medicul, așa fac. Trebuie să fim responsabili față de noi, dar și față de cei din jurul nostru: colegi de muncă, prieteni, familie.

Pentru că tot vorbim despre pandemie, aveți un mesaj către cetățenii din Checea acum în pandemie?

Domnule, mesajul meu către cetățenii din localitate este să fie responsabili și să respecte regulile de protecție privind acest virus. Să fim sinceri cu noi și să nu devenim cauza

răspândirii virusului. De aceea, trebuie să ne vaccinăm și să respectăm normele impuse de medici, privind protecția anti-COVID: distanțare fizică, evitarea aglomerațiilor, mască, igienă riguroasă (spălarea pe mâni și pe față) și, evident, vaccinarea, dar toate aceste reguli trebuie să lucreze împreună, să le respectăm și să nu răspândim virusul.

Nu vreau să încheiem acest scurt interviu fără a vă întreba despre ceea ce mie, și nu numai, mi se pare un proiect extraordinar.

Vă rog!

Vreți să construiți o haltă pentru tren, ca să veniți în sprijinul cetățenilor din localitate, care vor să circule la oraș, la Timișoara sau la Jimbolia sau în celelalte localități de pe traseu. Vă rog să-mi vorbiți despre acest proiect minunat și foarte util pentru checenii.

Vedeți, dumneavoastră, aici există un loc părăsit cu o mică construcție. A fost cândva halta CFR, un canton, o stație de oprire a trenului. M-am gândit că dacă tot există acel loc părăsit și nefolosit, atunci hai să refac acea halta pentru ca cetățenii din localitate să aibă o șansă să călătorească mai ușor la oraș, la Timișoara și la Jimbolia, atunci când au nevoie, fiindcă de mulți ani nu mai există stație de oprire a trenului în Checea. Avem nevoie de haltă pentru toți locuitorii noștri.

Și cum stați cu avizele?

Am primit avizul de la Timișoara să facem un punct de oprire a trenurilor, o haltă pentru Checea. Va avea și un refugiu, cu acoperiș bun, unde oamenii să stea în caz de ploi, când așteaptă trenul. Și vom asigura iluminatul acestui spațiu pe bază de fotovoltaice, vom pune becuri cu panouri solare și nu va fi nevoie de energie electrică clasică. Vom avea de la soare.

Așa cum cere... Europa!

E exact pe cerințele Uniunii Europene – energie verde nepoluantă. Vor fi și senzori de lumină. Când se întunecă, se declanșează singur iluminatul. Va fi un sistem foarte modern, de ultimă generație. Vor fi senzori, când se întunecă se aprind automat becurile, care vor funcționa cu energie solară. Frumos și civilizată!

Halta va fi departe de comună?

Sunt trei km și ceva de la ieșirea din sat până la haltă. Voi amenaja și o parcare pentru cei care vor veni cu mașinile, pentru a fi totul perfect. E un proiect foarte frumos și necesar, fiindcă de mulți ani nu mai opresc trenurile în localitate. Pe lângă becuri vom monta, tot acolo și o cameră de filmat cu panouri fotovoltaice.

Domnule primar, mulțumindu-vă pentru dialog, vă urez mult succes în ducerea la final a acestui frumos și necesar proiect!

Vă mulțumesc!

Întrebarea unui mare actor - Marin Moraru

Nu înțeleg multe lucruri din lumea pe care o trăim acum. De ce un milionar este ținut cinci ani și când iese de la închisoare e tot milionar? N-am înțeles chestia asta. Și eu aș vrea să îmi fac geamantanul, să-mi pun rufe, cărți și tot ce cred eu și mă duc să mă închidă cinci ani și să-mi dea 20 de milioane când ies.

Pagină realizată de Gheorghe MIRON

„Din fericire am avut lângă noi Consiliul Local al comunei Săvârșin și în special pe domnul primar Ioan Vodicean, fără de care nu puteam realiza ceea ce am realizat!”

Ionel PAVEL

Valea Mureșului este acel loc binecuvântat care impresionează nu doar prin unicitatea portului și a jocului popular, ci și prin frumusețea oamenilor. Situate pe Valea Mureșului, comunele Săvârșin, Birchiș și Bata dispun de un folclor coregrafic ce se desprinde din zona Banatului. Despre dansul și portul popular am stat de vorbă cu domnul Ionel Pavel, directorul artistic al Ansamblului „Valea Mureșului” din Săvârșin.

Domnule Ionel Pavel, cum a luat ființă această formație, din ideea cui și cum a demarat acest proiect?

Acest proiect a luat ființă în anul 2014, fiind o continuare a unui alt ansamblu care s-a destrămat din lipsă de dansatori. La o manifestare culturală din localitatea Margina, la care am participat cu vechiul ansamblu, care s-a numit „Cetățuia”, l-am cunoscut de domnul Victor Jicheran cu care am discutat despre formarea acestui ansamblu. Datorită numărului redus de tineri din Săvârșin, am hotărât împreună cu domnul profesor Jicheran, să aducem copii și din comunele limitrofe comunei Săvârșin, pentru a avea un număr mai mare de dansatori. Astfel, acest ansamblu este format din tineri din comunele Bata, Birchiș, Săvârșin și Vărădia de Mureș, iar numele ansamblului s-a schimbat în Ansamblul „Valea Mureșului”.

Cum a fost primit acest proiect de comunitate, de tinerii din cele patru comune, au venit ei spre dumneavoastră sau a trebuit să-i căutați?

Să știți că au fost mulți tineri entuziaști care, de la bun început, și-au manifestat dorința de a face parte din ansamblu și de a învăța dansul popular din această zonă, iar atunci domnul profesor Victor Jicheran și-a intrat în rol, au început repetițiile, iar rezultatele nu au întârziat să apară. Astfel că, încă de la primele participări la spectacole, Ansamblul „Valea Mureșului” a făcut o impresie bună.

Și astfel s-a amplificat interesul...

Da, având în vedere rezultatele obținute de acest ansamblu de-a lungul anilor, pot spune că interesul a crescut față de dansul popular și, la ora actuală, pe lângă formația „mare”, formată din 24 de dansatori, avem în pregătire și o formație de copii de ciclul primar și gimnazial (28 de copii), începând din anul 2019. Din păcate, din cauza pandemiei, care a debutat în anul 2020, când, din cauza restricțiilor am întrerupt repeti-

țiile, în acest an aproape că am luat-o de la început cu cei mici.

Domnule director, un ansamblu folcloric implică o serie de cheltuieli, costume, participări la festivaluri și spectacole care presupun costuri ce vizează transportul, cazarea, masa, cum vă descurcați cu toate acestea?

Din fericire am avut lângă noi Consiliul Local al comunei Săvârșin și în special pe domnul primar Ioan Vodicean, fără de care nu puteam realiza ceea ce am realizat! Am fost sprijiniți atât financiar cât și prin logistică și, mai ales, i-am simțit sufla alături de noi în toate demersurile, iar pentru toate acestea vreau să le mulțumesc. De asemenea, mulțumesc și domnilor șoferi care, aproape în fiecare sfârșit de săptămână, și-au rupt din timpul lor liber pentru a ne transporta la locațiile unde se desfășurau repetițiile.

Anumite deplasări au parte și de momente mai dificile, cum a fost, din câte știu, participarea la festivalul intitulat „Cânt și joc pe plai Dobrogean” din Eforie Sud, mai exact călătoria cu trenul, care, independent de voința dumneavoastră, a decurs cu unele peripeții. Se aflau în acea deplasare în formație și elevi de gimnaziu și nu a fost ușor de suportat temperatura din această vară fierbinte în câmp deschis, cum ați făcut față situației atât dumneavoastră cât și dansatorii?

Da, așa e! Din cauza unui accident feroviar, trenul în care se aflau dansatorii și cei care îi însoțeau a rămas 4-5 ore în câmp, până s-a găsit o remediere a problemei. Având în vedere că eu am făcut deplasarea cu mașina personală, nu am trăit calvarul drumului cu „acceleratul”, în schimb am suferit mult gândindu-mă la ce au avut ei de înfruntat. Dar, fiind tineri, au mai tras și o suită de jocuri în tren, făcând haz de necazul ce li se întâmpla. Pot să vă spun că după o noapte de condus nu mi-a ars de odihnă până seara când i-am văzut pe toți cazați și cu burta plină. Însă, toate acestea odată trecute, intră definitiv în cartea cu povești frumoase ale ansamblului.

Nuntă regală de argint

Majestatea Sa Margareta și Principele Radu și-au serbat marți, 21 septembrie, „Nunta de Argint” într-o ceremonie privată organizată la castelul din Săvârșin. Slujba de binecuvântare a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Timotei, Arhiepiscopul Aradului. Ierarhul i-a avut alături pe Părintele Iustin Popovici, Consilier Cultural al Arhiepiscopiei Aradului și pe parohul Bisericii Ortodoxe din Săvârșin, Preonoratul Părinte Călin Mădăluță.

Ceremonia s-a desfășurat în „Grădina Ascunsă” din Parcul Regal, în prezența Alteței Sale Regale Principesa Sofia, cea de-a patra fiică a Re-

gelui Mihai și a Reginei Ana ai României și a domnului doctor Dan Duda, fratele Principelui Radu. Ceremonia de binecuvântare a fost urmată de micul dejun și de punerea pietrei de temelie pentru Biserița din Parcul Regal.

Aceasta a fost cea de-a doua binecuvântare a căsătoriei primită pe pământ românesc. În anul 2016, la douăzeci de ani de căsătorie, Custodele Coroanei și Principele Radu au primit binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Irineu, Arhiepiscopul Alba Iuliei, la Catedrala Încoronării din Alba Iulia.

Pagină realizată de prof. Alina FRENȚIU

CS Kickboxing Denta la Cupa Mondială de kickboxing "Wako" (Ungaria)

CS Kickboxing Denta s-a întors cu două medalii, după patru zile de maraton sportiv la Cupa Mondială de Kickboxing „Wako” din Budapesta.

Pavel Ionuț a obținut medalia de bronz la categoria 15-17 ani, disciplina Low-Kick Kickboxing, el fiind sub categoria de vârstă, având doar 14 ani, iar Dombi Fabian, medalia de argint, la categoria 15-17 ani, disciplina Full Contact Kickboxing.

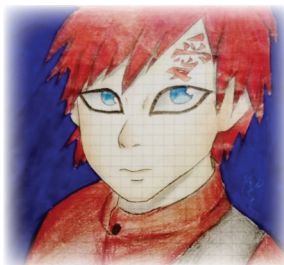
Printre susținătorii tinerilor campioni, care au făcut posibil acest vis al lor s-au aflat domnul Cârciu Denis, președintele Clubului CS Kickboxing Denta, Domnul Poenariu Eusebiu, în calitate de sponsor, Primăria Denta și domnul primar, Petru Tapanov.

Copii talentați în Denta

Mihocsa Delia din clasa a VII-a A studiază la Școala Gimnazială Denta și are o mare pasiune: îi place să deseneze.

La școală, este încurajată de domniile profesori să-și urmeze talentul. Haideti să-i observăm creațiile și să-i urăm succes în cariera pe care și-o va alege.

A venit toamna...

În emisfera nordică toamna începe în jurul lunilor august sau septembrie, pe când în emisfera sudică începutul toamnei este considerat în jurul lunii martie. Astronomic, unele țări vestice, printre care și România, consideră că toamna începe cu echinocțiul de toamnă (23 septembrie). În această perioadă frunzele foioaselor încep să cadă. Acestea se îngălbinesc, treptat capătă o culoare roșiatică sau brună, după care cad. De aceea, America de Nord, toamna este numită și *fall*, însemnând *cădere*. Este anotimpul în care zilele devin din ce în ce mai scurte și mai răcoroase, nopțile devin din ce în ce mai lungi și mai friguroase iar în unele țări precipitațiile tind să crească treptat.

În special în Statele Unite toamna este asociată cu "anotimpul Halloween-ului", cu o campanie de marketing foarte răspândită care îl promovează. În ultima vreme a pătruns acest fenomen și în țara noastră, așa că pregătiți-vă!

Turtă bună, ca-n Banat

Din această lună, ne adresăm tuturor gospodinelor din Denta, care doresc să ne trimită o rețetă de-ale lor, apreciată de cei din jur. Vă așteptăm pe adresa redacției sau pe adresa anca.eftenie87@gmail.com (menționați "Foaia de Denta"). Pentru început, publicăm o rețetă de prăjitură propusă de doamna Otilia Nicolin, în vârstă de 37 de ani, pasionată de gastronomie.

Tort cu nucă

Compoziția cremei: ♦ 1 litru lapte; ♦ 2 gălbenușe; ♦ 250 grame zahăr; ♦ esență de vanilie/păstaie proaspătă de vanilie; ♦ 4 linguri de amidon de porumb

Amestec: Se fierbe ca o budincă. După ce s-a răcit se amestecă cu 200 grame unt. Se caramelizează 200 de grame de zahăr și se adaugă 200 de grame de alune de pădure. După ce se răceș-

te caramelul, se macină, iar rezultatul final se amestecă cu 500 de ml frișcă lichidă bătută.

Aranjament: Se pune o foaie de blat, se însiropează (250 ml apă + 150 grame zahăr + esență de vanilie) se adaugă un strat de cremă de vanilie, după aceea se pune frișca bătută cu caramel și tot așa până rămânem fără foi. Se ornează după preferințe.

Poftă bună!

Dor d-acasă

Gencianu Gencean

M-o cuprins un dor dă casă,
Cum dă mult nu m-o măi fost...
Dă Bârdzava a frumoasă
Și dă satu mieu frumos!

Dă parcu cu căstani bătrâni,
Dă ceii mândri și făloș,
Dă piatra scrisă cu străbuni
Și dă gencenii mei frumoș!

Dă pită coaptă-n cuptoriță,
Și dă plășintă cu ludaie,
Dă mândra ce-mi dăgia guriță,
Pr-ascuns ...în fân la Cuțu Lae.

Mi-i dor să văd ștălogu plin
Și mulce marve prân avlie,
Ca dă chimiașa a dă in
Pră carie-o dăzbrăca Mărie.

Mi-i dor dă scamu dă la drum
Și dă givanu lu vieșini
Mi-i dor să sânt miros dă fum
Și dă parfumul al dă crini.

Mi-i dor dă casa părincescă,
Dă maica mia, dă taica mieu,
Să-i aud, să îm pricească
Așa cum o făcut mirieu.

M-o cuprins un dor d-acasă
Cum nișicând n-am mai avut!
Doru dă pământ m-apasă...
Dă locu-n carie m-am născut!

Pagină coordonată de prof. Luminița EFTENIE

„Nu mai vreau să aud că un părinte sau altul au dat bani pentru școală, pentru parchet, perdele sau pentru orice altceva!”

Gheorghe GRAD - Primar al comunei Secusigiu

De această dată, odată ajunsă la Secusigiu, l-am întâlnit pe domnul primar în birou, dar tot pe picior de plecare pe la obiectivele aflate în lucru pe aria comunei. Totuși, a găsit timp pentru acest dialog, fapt pentru care i-am mulțumit atunci și îi mulțumesc și acum.

Domnule primar, am aflat, relativ recent, un fapt, cred eu, unic în țară, întâmplat chiar în comuna dumneavoastră. Un fapt care vă face cinste.

Mă bucur, dar despre ce este vorba?

Despre discuția purtată de dumneavoastră cu doamna director a școlii din localitate, privind banii...

Da, știu acum, este chiar un lucru pe care l-am făcut public și pe care doresc să-l reiterez și prin mijlocirea jurnalului nostru, al primăriilor, anume că nu mai vreau să aud că un părinte sau altul au dat bani pentru școală, pentru parchet, perdele sau pentru orice altceva. Cu atât mai mult cu cât noi, anul acesta, am dublat bugetul de funcționare, iar la rectificare vom suplimenta sumele cu cât este necesar pentru dotările școlilor și grădinițelor. Chiar fac un apel la părinți și pe această cale ca, în cazul în care li se cere un singur leu pentru dotări, să mă contacteze urgent.

Mai sunteți supărat pe firmele care au abandonat șantierele școlare?

N-aș spune că sunt supărat, dar mâhnit da, am și trimis, de altminteri adrese firmelor respective pentru a trimite reprezentanți, care să facă predarea unităților de învățământ, pentru a putea vedea, concret, cât anume s-a executat din lucrările contractate. Urmând ca, la rândul nostru, comisia noastră să facă și ea o expertiză a lucrărilor efectuate, apoi să vedem cât s-a decontat și dacă situația din teren corespunde cu cea trimisă la București.

Și cu restul lucrărilor rămase?

Ce a mai rămas de lucru vom scoate din nou la licitație, desigur, după expertiză, astfel încât în timp cât mai scurt să terminăm aceste lucrări.

Pentru că tot vorbim despre sistemul de învățământ, despre școală, cum vedeți viitorul învățământului românesc?

Este o întrebare grea.

De ce?

Pentru că răspunsul implică multe segmente din angrenajul funcțional al unei națiuni. Gândiți-vă că îmi adresați această întrebare într-o perioadă grea, nu numai pentru învățământul românesc ci pentru toate domeniile de activitate. Într-o perioadă în care viața economică a României traversează

o perioadă dificilă, iar țara se află într-o cumplită criză politică. Totuși, așa cum am mai spus, îmi păstrez o bună parte a optimismului, care mă caracterizează, chiar dacă vremurile pe care le trăim sunt nu numai instabile ci uneori chiar nocive. Și, peste toate acestea, se așază, ca o plagă fără soluție, pandemia cu noul ei val.

Ce considerați, domnule primar, ca fiind primordial pentru comunitatea dumneavoastră?

Școala! Reiterez și cu acest prilej convingerea mea că pentru ca o comunitate să poată dăinui demnă în parametrii civilizației umane, ea are nevoie de educație. Fără educație alfabetul dreptății rămâne necunoscut, pentru că fără educație sub pumnul grosolan al forței, cum spunea cineva, dreptatea celui educat se sfarmă.

Vorbindu-mi atât de frumos despre rolul școlii, vă întreb dacă nerespectarea timpului de finalizare a lucrărilor destinate școlilor din comuna dumneavoastră nu a împiedicat buna deschidere a noului an școlar?

Nu, din fericire, anul școlar a început în condiții normale, atât din punct de vedere al prezenței elevilor în școli, ori al celor mici la grădinițe, cât și al stării corespunzătoare a unităților de învățământ. Sigur că, pentru ca acest lucru să fie posibil, am făcut vizibile eforturi în această perioadă. Eforturi depuse, se înțelege, la școlile aflate în proces de reabilitare.

Domnule primar, dacă am privi spre străzile comunei dumneavoastră, v-aș întreba dacă ați reușit să vă gospodăriți așa de bine încât să asfaltați din fonduri proprii?

Da, chiar este bine să știți că proiectul de asfaltare a străzilor din Secusigiu, realizat de primărie este din fonduri de la bugetul local și în această perioadă, în care când stăm de vorbă, se apropie de final.

Cât asfaltați cu acest proiect?

Acest proiect cuprinde asfaltarea a mai bine de 5 km de drumuri în toate satele și în cadrul lui vor fi modernizate străzile din Secusigiu perpendiculare pe drumul județean.

Se spune, prin comună, că sunteți deseori văzut pe teren, pe drumurile aflate în lucru...

Este adevărat și este chiar necesar să fiu pe teren, să fiu pe fiecare stradă aflată în lucru, altfel nu văd cum aș putea ști că se respectă proiectul și că lucrările sunt bine efectuate.

Este bine să știți...

Ce nu știu bicicliștii!

Ceea ce nu știu bicicliștii este că, la o trecere de pietoni marcată cu zebra, cu semaforul pentru pietoni pe roșu, ei nu sunt obligați să respecte această culoare. Sunt foarte multe lucruri despre care bicicliștii nu au auzit și nu le știu. Regulile se pot schimba pentru cel care are bicicletă atunci când ajunge la trecerea de pietoni marcată cu zebra, cu intenția de a traversa strada. Chiar dacă semaforul pentru pietoni este pe roșu,

dacă biciclistul urcă pe vehicul nu mai este obligat să respecte culoarea roșie, alături de pieton și poate traversa pe roșu, doar atunci când există trasată și pistă de biciclete lângă zebra și după ce, în prealabil, s-a asigurat că nu vine niciun alt vehicul care circulă

vehicul și nu mai este obligat să respecte semaforul pentru pieton.

Jr. Aurel MIHUȚ

Pagină coordonată de Luminița MUNTEANU

„Eu tot cred că vom trece și peste acest flagel cu ajutorul lui Dumnezeu!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

Acest dialog cu domnul primar Suciu l-am realizat pe drumul dintre două localități ale comunei sale, acolo unde se afla urmărind lucrările efectuate. Părea mulțumit de munca constructorului astfel că a și acceptat să stăm de vorbă, cum a spus dânsul „pe drumul mare”. În fond, ce vorbești în birou poți vorbi și pe trotuar, dacă ai ce spune...

Domnule primar, pandemie, democrație, rimează...

Din păcate.

Ca un om cu multă experiență în administrație și, de ce nu, cu un atent ochi politic, vă întreb: care este în viziunea dumneavoastră cea mai bună cărmuire a unui popor?

Pentru că ne aflăm într-o așezare cu rădăcini germane, aș aminti la întrebarea dumneavoastră răspunsul genialului Goethe, care spunea: „Cărmuirea cea mai bună este aceea care ne învață să ne conducem singuri”. Cât despre democrație, de care ați amintit, sigur că democrația se propagă din vechime, dar să nu uităm că tot de atunci a început și încălcarea ei.

Pentru că am început cu pandemia și nu cu democrația...

În această nouă perioadă de pandemie, noi am luat toate măsurile și am adus la cunoștința cetățenilor prin toate mijloacele de informare pe care le-am avut și le avem la dispoziție, ceea ce este necesar unei protecții eficiente sau cât mai eficiente.

În acest timp ați găsit și resurse pentru investiții?

Firească, nici în vreme de război activitatea administrativă nu încetează. Sigur că ritmul și agresivitatea cu care ne atacă acest virus pare a fi la fel de gravă ca aceea a unui glonț, dar eu tot cred că vom trece și peste acest flagel cu ajutorul bun lui Dumnezeu. Cât despre investițiile noastre, da, am aprobat recent cofinanțarea din bugetul local pentru „Reabilitarea și echiparea Grădiniței cu program normal din localitatea Grabaț”.

Cu ce sumă?

Cu suma de 99.683,69 lei inclusiv TVA.

Tot în acest timp, din câte cunosc, ați găsit resurse financiare și pentru grădinița din satul reședință de comună.

Adevărat, s-a aprobat cofinanțarea din bugetul local pentru obiectivul de investiții „Reabilitarea și echiparea Grădiniței cu program normal localitatea Lenauheim”.

Pentru acest obiectiv ce sumă ați alocat?

Pentru „Reabilitarea și echiparea Grădiniței cu program

normal din localitatea Lenauheim” a fost aprobată suma de 123.149,98 lei inclusiv TVA.

Pentru o mai eficientă înțelegere a cititorilor din comuna dumneavoastră, vă rog să-mi detaliați ce presupune înființarea „Serviciului de iluminat public”, aprobat recent?

Așa cum ați spus, am aprobat de curând înființarea, organizarea și funcționarea Serviciului de iluminat public, aflat în subordinea Consiliului Local al Comunei Lenauheim. Serviciul de iluminat public face parte din sfera serviciilor comunitare de utilități publice.

Și cum se realizează?

Prin intermediul unui ansamblu tehnologic și funcțional comun sistemului de distribuție a energiei electrice, punctul de separare al acestora fiind clemele de racord ale coloanelor de alimentare ale corpurilor de iluminat.

Tot pentru cititorii nefamiliarizați cu acest lucru, vă întreb ce cuprinde acest serviciu?

Serviciul de iluminat public cuprinde iluminatul stradal-rutier, iluminatul stradal-pietonal, iluminatul ornamental și iluminatul ornamental-festiv.

Cine asigură cheltuielile pentru funcționarea acestui serviciu necesar, de altfel, comunității?

Finanțarea cheltuielilor curente de funcționare și de exploatare a serviciului de iluminat public se asigură din fondurile alocate anual de la bugetul local, precum și din alte venituri atrase potrivit legii.

Și dacă se dovedește necesară dezvoltarea lui?

Este bine că mă întrebați acest lucru, pentru că astfel cititorii vor putea afla, de la sursă, cum se spune, că finanțarea investițiilor pentru dezvoltarea, funcționarea și exploatarea serviciului de iluminat public se asigură potrivit Legii 51 / 2006 privind serviciile de utilități publice.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru aceste informații!

Și eu vă mulțumesc!

Transparență administrativă

● **Hotărârea Consiliului Local nr. 48 din 2021** privind alegerea președintelui de ședință dintre membrii Consiliului Local al comunei Lenauheim pentru perioada septembrie-octombrie-noiembrie 2021. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 49 din 2021** privind însușirea conținutului Dispoziției nr.105/04.08.2021 - privind aprobarea rectificării bugetului local al comunei Lenauheim, județul Timiș, pe anul 2021. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 50 din 2021** privind aprobarea rectificării bugetului local al comunei Lenauheim, județul Timiș, pe anul 2021. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 51 din 2021** privind înființarea Serviciului de Iluminat Public, comuna Lenauheim. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 52 din 2021** privind aprobarea cofinanțării din bugetul local pentru obiectivul de investiții „Reabilitarea și echiparea Grădiniței cu program normal localitatea Lenauheim, comuna Lenauheim, județul Timiș”. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 53 din 09.09.2021** privind aprobarea cofinanțării din bugetul local pentru obiectivul de investiții „Reabilitarea și echiparea Grădiniței cu program normal localitatea Grabaț, comuna Lenauheim, județul Timiș”. ● **Hotărârea Consiliului Local nr. 54 / 09.09.2021** privind constatarea apartenenței bunurilor – terenurilor din intravilanul comunei Lenauheim la domeniul privat al comunei Lenauheim, județul Timiș.

Rubrica bisericii

Citate duhovnicești ale Sf. Silvan Athonitul

◆ Ține-ți mintea în iad și nu deznădăjdui. ◆ Cine iubește pe Domnul, acela își aduce aminte întotdeauna de El, iar aducerea-aminte de Dumnezeu naște rugăciunea. ◆ Pentru a cunoaște pe Dumnezeu nu e nevoie nici de bani, nici de averi, ci numai de smerenie. ◆ Pentru cel care se roagă neîncetat, lumea întreagă devine biserică. ◆ Calea nevoitorului ortodox este aceasta: el caută pe adevăratul Dumnezeu-Ziditorul. ◆ Rugăciunea curăță mintea și ea vede mai bine totul.

Pagină coordonată de prof. Camelia FOGAȘ

„Unde ducem familia tradițională, ce facem cu credința, unde este dragostea?”

Gheorghe BÎNDEA - Parohia Ortodoxă Bârzava

La îndemnul domnului primar Gabriel Faur de a promova în pagina comunei Bârzava din Jurnalul primărilor personalități ale locului, am ajuns și la Biserica Ortodoxă din Bârzava, lăcaș purtând Hramul Adormirii Maicii Domnului. Biserica a fost ridicată pe locul actual, în centrul comunei, în anul 1890. Este construită în stil baroc vienez, în formă de cruce, cu un singur turn, fără cupolă, cu plafon boltat din scândură tencuită, iar interiorul este pictat în stil bizantin. Despre rolul Bisericii în comunitate și, mai ales, despre Biserica în timpul pandemiei, am discutat cu părintele Gheorghe Bîndea, preotul paroh al Bisericii Ortodoxe din Bârzava.

Părinte, vă rog să-mi spuneți de câți ani slușiți la Biserica Ortodoxă din Bârzava și care au fost cele mai importante realizări ale dumneavoastră, cum „a sfințit locul” părintele Gheorghe Bîndea?

În Biserica Ortodoxă din Bârzava slujesc din anul 1986, adică de 35 de ani, ani pe care i-am petrecut aici cu bune și rele, având foarte multe realizări, realizări materiale, pe care le vedeți, dar cel mai important lucru este unitatea pe care am păstrat-o în Biserică și tinerii pe care i-am educat în școală, iar astăzi sunt prezenți în Sfânta Biserică împreună cu familiile lor.

De doi ani ne confruntăm cu o situație terifiantă, pandemia, care a adus o serie de restricții și în activitatea Bisericii. Ne amintim că au existat perioade când slujbele religioase s-au desfășurat cu ușile închise, au fost sărbători marcante pentru viața creștinilor ortodocși, când au fost ținute departe de biserică. V-au lipsit credincioșii în această perioadă, părinte?

Da, în timpul perioadei de restricții am simțit lipsa credincioșilor. Este adevărat că biserică era goală și nu a fost ușor să predic având o biserică goală în fața mea, dar am făcut tot ce am putut pentru a reduce distanțele, iar pe fiecare dintre enoriașii mei l-am purtat în gând și în rugăciune, cu nădejdea că vom depăși această situație.

Pandemia i-a apropiat pe oameni de Dumnezeu sau i-a

îndepărtat? Vedem că spitalele sunt arhipline, iar cei care ar trebui să găsească soluții pentru a rezolva această situație se ceartă pentru putere, oamenii se simt abandonați, își pierd ei nădejdea în Dumnezeu sau credința e tot ce le-a mai rămas?

Pandemia nu i-a îndepărtat pe oameni de Biserică, i-a făcut mai conștienți de faptul că suntem în puterea lui Dumnezeu și că fără El suntem neputincioși.

Și cei care ar trebui să se ocupe de pandemie?

Cei ce ar trebui să se ocupe de pandemie, într-adevăr, au alte preocupări, dar eu vă spun că Dumnezeu luminează, iar cel viclean întunecă.

Credeți că această situație e îngăduită de Dumnezeu ca un test pentru omenire? Ce lecție avem de învățat, părinte?

Dacă eu cred că această situație e îngăduită de Dumnezeu ca un test pentru omenire!? Eu aș vrea să medităm împreună la faptele și purtarea noastră! Vorbim de punerea în practică a unor păcate pentru care au căzut imperii sau au fost distruse localități. Se vorbește de învățături străine neamului românesc, ce vrem să învățăm copiii, unde ducem familia tradițională, ce facem cu credința, unde este dragostea? Toate se încearcă să fie distruse, numele lui Dumnezeu hulit, iar noi ne mai întrebăm de ce?! Eu v-o spun, că trebuie să ne așteptăm la ce...!?

(va urma)

Posta redacției

Cititorii ne întreabă, noi răspundem

Mai mulți cititori ne întreabă care sunt condițiile pentru a beneficia de indemnizație pentru creștere copil și dacă concediul pentru creșterea copilului este același cu concediul de maternitate? Condițiile pentru a beneficia de indemnizație pentru creștere copil sunt similare cu cele pentru acordarea stimulentei de care beneficiază persoana îndreptățită, dar care revine în activitate, realizând venituri impozabile. Cât privește concediul pentru creșterea copilului, acesta nu se confundă cu concediul de maternitate, având în vedere următoarele aspecte: ■ se acordă opțional, la cererea oricărui dintre părinții copilului; ■ este condiționat de realizarea de venituri impozabile o perioadă de 12 luni în ultimul an anterior nașterii copilului; ■ se acordă pe o perioadă lungă de timp, respectiv până când copilul împlinește 2 ani, iar în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani; ■ poate fi efectuat numai după concediul de maternitate obligatoriu.

Pe-asta o știati?

Cu cifrele pe masă...

În România există mai puțin de 250 de librării în toată țara, iar cititul, după cum aflăm de la cunoscutul editor Marin Vidrașcu, nu se află încă printre prioritățile românilor, aceștia cheltuind anual pe cărți sub 5 euro pe cap de locuitor. În 2014, piața de carte s-a situat între 40 și 60 de milioane de euro în România, față de cea a Ungariei care a atins 250 de milioane de euro ori a Italiei, estimată la 1 miliard de euro.

Din albumul comunei

Restaurantul David - Bârzava

Privind imaginea de mai sus, îmi amintesc ceea ce îmi spunea, nu demult, domnul Gabriel Faur, primarul comunei Bârzava: „Iubirea pe care o porți locului în care te-ai născut nu este ceva ce se transmite ereditar sau un dar pe care ți-l dă societatea automat, dragostea pentru satul tău este o calitate pe care ți-o educi și o susții prin propriile fapte”.

Pagină coordonată de prof. Alina FRENȚIU

„Primăria, prin vocea domnului primar, ne-a ajutat într-o formă sau alta!”

Mihai ZAHARIA - Parohul Bisericii Ortodoxe Dognecea

Biserica din Dognecea, cu hramul Sf. Mare Mucenic Gheorghe, a început să fie construită în anul 1750, iar târnosirea a avut loc în 1795. Lucrările au întârziat din cauza unui conflict dintre comunitatea ortodoxă română și cea sârbă, având pricină pământul de sub sfânta biserică, acesta fiind proprietatea ortodocșilor sârbi. Dognecea mai are o bisericuță în partea de sus a satului, Biserica de la Zid. Despre menirea preotului din zilele noastre, despre rolul bisericii în viața cetățeanului actual și despre amenințările cumplite la adresa credinciosului și a bisericii creștine, „Jurnalul Național al Primăriilor” a discutat cu preotul paroh Mihai Zaharia.

Preaonorate Părinte Mihai Zaharia, cum decurge o zi din viața unui paroh în Dognecea?

Cu multă activitate. De cele mai multe ori, plec de acasă dimineața la ora 5:00 și ajung seara târziu, dar nicio zi nu e la fel ca cealaltă. De exemplu, azi ne-am întâlnit cu Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan în Cercul Pastoral.

Câte cercuri pastorale are Reșița?

Reșița are 4 cercuri pastorale. Parohia noastră, împreună cu alte 20 de parohii, se află în Cercul Pastoral Bocșa. O inițiativă a Episcopiei Caransebeșului în „Anul omagial al cimitirelor și a celor răposați” înseamnă organizarea timp de 10 zile de slujbe de pomenire a celor decedați, manifestări religioase ce au loc în cimitirele din Caraș Severin. O acțiune prevede slujbe în două cimitire dintr-un cerc pastoral. E prevăzut să participe și Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan la una dintre activități. Așadar, azi l-am avut alături pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan.

Pe care Vasile Todî, președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, la numit, la scurt timp de la întronizare, Ioan cel Bun!

Frumos spus și adevărat!

Părinte, de ce acest proiect?

Pentru că este un eveniment unic, la care iau parte peste 20 de preoți la fiecare slujbă de pomenire. Toți preoții participă activ la acest parastas comun și se ține o conferință la fiecare întâlnire cu o anumită temă. Sunt referate frumos realizate cu bibliografii. Apoi au loc dezbateri despre cultul morților și cimitirelor în „Anul omagial al celor răposați”.

Care ar fi scopul proiectului?

Scopul este să aducem la cunoștința credinciosului că și cimitirul este un bun sacru al bisericii și trebuie să îl cinșim prin îngrijirea mormintelor și a cimitirului per ansamblu, să îl împrejmuim și să îi facem despădurire de bălării, fiindcă cimitirele au fost lăsate de izbeliște în ultimii ani.

Cât e de dificilă viața, activitatea unui preot în această perioadă de pandemie?

Este destul de dificilă în această pademie. Ținând cont și de acest coronavirus, dar și de campaniile neomarxiste de înlăturare a bisericii din viața omului modern. Este greu din pricina fricii care există în comunitate, implementată prin mass-media. Credinciosul a prins o frică de această pandemie și de virus. Ne-am întâlnit adesea cu cazuri unde există frică de apropiere. Credinciosul te ține la distanță fizică. Totuși, mai există respect față de biserică și preot. Sunt mulți oameni în vârstă. Din zece credicioși, opt sunt la vârsta a treia. Oamenii sunt speriați de virus, fiindcă sunt dezinformați. Eu nu neg și nu am negat COVID-ul. Ceea ce vreau să spun este faptul că suntem prost informați, dezinformați, iar oamenii știu numai de frică. Atât au învățat: frica!

Bunule Părinte, de ce credeți că se menține această campanie de dezinformare?

Domnule Miron, dacă ne-am lua după aceste curente de transmisie ale zilelor noastre, pot fi găsite multe motive, dar adevărul e undeva la mijloc. Poate că toată această nenorocire are un scop economic. Se poate spune că e o criză sanitară. Alții spun că e al treilea război mondial. Nici nu știi cum să o iei. Depinde pe cine ascultă omul, iar dacă nu are o rațiune puternică să poată înțelege și nu este bine informat, atunci vă dați seama ce manipulat poate deveni cetățeanul actual? Există multe știri false cu privire la acest coronavirus. Cred că suntem prea liberi în exprimare, dar numai în anumite cazuri. E bine că dacă facebook-ului nu îi place ceea ce scrii te blochează. Pe undeva, nu e rău.

E vorba de sănătatea publică și dacă propagi știri false despre pandemie e bine să fii blocat pe facebook?

Eu cred că e vina statului că nu intervine când trebuie să intervină. Eu am lucrat în Germania înainte de a deveni preot. Am observat că frica de faptul că statul le golește buzunarul prin amenzi face ca cetățenii să devină mai civilizați și raționali. Pe când la noi, din păcate sau nefericire, avem legi care se aplică în funcție de statutul pe care îl ai.

Preaonorate Părinte, la viitoarea noastră întâlnire, aș vrea să aflu și relația sfintei Biserici cu administrația locală.

Dar, vă spun că ori de câte ori am cerut sprijin, indiferent de ce natură, primăria, prin vocea domnului primar, ne-a ajutat într-o formă sau alta.

Din albumul comunei

Imaginea de mai sus, oferită redacției noastre de Părintele Zaharia, îmi reamintește ceea ce mi-a spus Vasile Todî pe drumul de întoarcere de la Dognecea: „Gigi, cine nu a văzut Dognecea nu va putea înțelege deplin frumusețea Țării Banatului.”

Pagină realizată de Gheorghe MIRON

„S-a instituit, începând cu data de 16.09.2021, obligativitatea purtării măștii de protecție în toate spațiile publice deschise!”

Ioan HERBEI - Primar al comunei Moneasa

mai mult chiar, am găsit și proiecte generoase ce vor aduce în viitor un plus de frumusețe acestei binecuvântate așezări.

Domnule primar, dacă ar fi să privim prin trecutul localității dumneavoastră căutând realizarea primelor investiții serioase, la ce nume v-ați opri?

Așa cum aflăm din strădania scrisă și semnată de Felicia-Aneta Oarcea și Spiridon Groza, cele mai importante investiții au fost realizate de către Wenckheim, care, la finele veacului națiunilor, a construit calea ferată, a modernizat băile, a intensificat exploatarea miniere, forestiere, de „marmură”, calcare cenușii, a susținut școala și biserica romano-catolică, a introdus iluminatul, a înființat un oficiu poștal etc. Apoi, acestor investiții le-au urmat alte proiecte ambițioase care au fost adoptate de conducerea localității în prima jumătate a secolului XX. Consiliul local al vremii a achiziționat un edificiu pentru primărie, un altul pentru căminul cultural, a fost modernizată instituția școlară, s-au ridicat noi stabilimente turistice, sanitare, poștale, alimentare etc.

Dacă tot vorbim despre proiecte, fie ele și trecute, trebuie să spunem cititorilor noștri că la sfârșitul lunii trecute ați inițiat un proiect de aderare pentru comuna dumneavoastră.

Da, este vorba de proiectul privind aderarea comunei noastre la Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „Moții, Țara de Piatră”. Și, legat de acest proiect, în 1 și 2 septembrie 2021, persoanele fizice și asociațiile legal constituite interesate, au putut depune în scris la sediul Primăriei Moneasa propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind „Proiectul de Hotărâre” mai sus menționat.

Domnule primar, pentru consătenii dumneavoastră, v-aș ruga să ne faceți cunoscut și țelul, scopul acestei asociații.

Asociația are ca scop crearea cadrului de cooperare între unitățile administrativ-teritoriale din zona Țării Moților - Munții Apuseni în vederea coordonării activităților de dezvoltare durabilă în mai multe domenii.

Cum ar fi?

Cum ar fi infrastructură de transport, turistică și de agrement, turism, agricultură și creșterea animalelor, silvicultură, protecția mediului și biodiversitate, prezervarea culturii, artei și meșteșugurilor tradiționale, promovarea zonei ca destinație turistică și de investiții etc.

Suntem în plină pandemie a unui val nou. Ce ați dori să așteptăm consătenii dumneavoastră legat de măsurile impuse?

Conform Hotărârii 141 din 15.09.2021 a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență a județului Arad, în vederea prevenirii transmiterii virusului SARS-CoV-2, s-a instituit, începând cu data de 16.09.2021, obligativitatea purtării măștii de protecție în toate spațiile publice deschise de genul piețelor, târgurilor, talciocurilor, bălciurilor, spațiilor comerciale, stațiilor pentru transportul în comun, fără a se limita la acestea, precum și în alte zone cu potențial de aglomerare și unde nu se organizează controlul epidemiologic la accesul în perimetru. Totodată, se instituie obligativitatea purtării măștii de protecție pe o rază de 100 de metri în jurul unităților de învățământ pentru persoanele care staționează în acest perimetru.

Cui îi revine răspunderea informării populației?

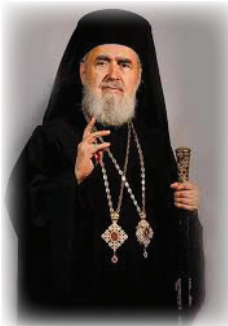
Comitetele locale pentru situații de urgență din unitățile administrativ-teritoriale au obligația informării populației, atât prin mijloace mass-media cât și prin afișaj în locurile publice.

**Rubrica
Bisericii**

Cele pământești sunt trecătoare

† TIMOTEI - Arhiepiscop al Aradului

Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului, al lumii spirituale și materiale. Ființa omenească, drept încununare a creației, e alcătuită din suflet și trup într-o unitate tainică menită a moșteni veșnicia. Cele pământești sunt trecătoare, iar cele duhovnicești netrecătoare. Pentru a ajunge la asemănarea cu Creatorul, așa cum a fost făcut, omul trebuia să lase cele trecătoare având în vedere faptul că și creația, ca una ce arată puterea creatoare divină, nu era spre stricăciune, ci spre prefacere în mai bine. Omul însuși trebuie să arate dintru început lucrarea în acest scop. Neconformându-se unei porunci divine se depărtează de putința urmării îndatoririi sale, din care pricină Dumnezeu Însuși se întrupează spre a-l ajuta în răvna pe care o nutrește spre a-și împlini rostul. Fiul lui Dumnezeu făcându-Se om se jertfește pentru ca pe cel muritor să-l ridice din starea neputincioasă, înnoindu-l spre a relua menirea dintru început. Restaurarea omului și totodată a umanității, prin Mântuitorul, garantează în felul acesta mântuirea tuturor, revenind fiecărui creștin datorita de a-și însuși lucrarea sfântă prin harul dumnezeiesc, spre o trăire în Domnul, o viață în Hristos.

Pe urmele numelui...

Tradiția spune că numele localității își are originea de la cuvântul turcesc „monea”, care, tradus ar însemna „baie” sau „loc de scăldat”. În timp, s-a adăugat sufixul „sa”, numele localității fiind cel de Moneasa. O altă versiune susține că denumirea derivă de la apa ce străbate mijlocul satului. În anotimpurile ploioase, Valea Monesei își revarsă mânia puhoaielor de apă peste întreaga așezare, căpătând în graiul localnicilor supranumele de „Mâni-oasa”. Deseori, în documente, mai ales în cele maghiare, apare sub denumirea de „Menyháza”. În diploma acordată de principele Sigismund Bathory lui Kornis Gaspar la Alba Iulia, în 24 aprilie 1597, au fost amintite izvoarele termale și minele de fier de la Monyásza.

Pagină realizată de prof. Roxana DAMIAN

O țară, pentru a putea fi privită cu respect, trebuie să încredințeze școlii rolul principal în educarea generațiilor!

Stiind că îmi doresc să revăd Kizghia, frumosul sat al Elenei Jurjescu, soțul ei, Vasile Todi, m-a invitat în această toamnă în gospodăria lor, aflată în coasta pădurii, primindu-mă cu o ulcică cu must parfumat, cu nuci și mere roșii din pomii casei. Să tot povestești...

Domnule Vasile Todi, mai este satul tezaurizator de tradiții, de sănătate morală, de religiozitate, și venerare a trecutului istoric, glorificând participarea fiilor săi la apărarea teritorială și identitară a neamului românesc?

Domnule, m-ați întrebat într-un trecut interviu realizat în urmă cu doi ani, dacă s-a manelizat viața la țară. Ei, uite că, în locurile unde sălășluiesc eu nu s-a manelizat. Aici oamenii își păstrează frumusețea morală și, dacă mai marele comunei îi cheamă să salute într-o anume zi a anului faptele de arme ale înaintașilor lor, ies și ei la porți sub faldurile steagului tricolor arborat cu multă candoare.

Dar țăranul român mai e cel care cultivă bunele rânduieli în comunitățile rurale? Mai vrea el pământ, ca în vremurile de la început de secol XX?

Sigur că vrea! Păi cu pământul românesc poți să ungi pâinea, dovadă că multe țări cu pământ dur, epuizat și-au trimis emisarii să cumpere pământ românesc. Mulți, din nefericire, au reușit. Și noi, fără a ne gândi la urmări și la urmași, am înstrăinat astfel o parte imensă din această „Terra Mirabilis”. Săracul Pârvan: „Românii au fost întodeauna un popor de țărani”. Ei, uite că nu mai sunt, unii s-au calificat căpșunari prin cele ținuturi, fetele frumoase ale neamului românesc se vând prin târguri occidentale, iar muierile harnice ale acestui popor șterg fundul străinătății.

Unii vorbesc despre un anume fenomen de deznaționalizare pe fondul intereselor meschine promovate de actuala clasă politică.

Clasa noastră politică este precum babele isterice care-și arată fundul prin mahalele orașelor pentru a tranșa rivalitățile seculare. Dincolo de asta, clasa noastră politică primește ordine de la multe organizații străine care își arogă rolul de terapeutician al anumitor situații existente la noi, organizații care își trimit aici oamenii nu ca arbitri cu rol de mediatori, ci ca antrenori care decid cine intră în joc și cu ce sarcini. Așa că...

Dar putem accepta că, într-adevăr, există un asemenea fenomen distructiv la nivelul întregii țări? Pare greu de crezut să se fi ajuns până aici.

Domnule, o mare parte a europenilor estici, și românii în special, nu se împacă ușor cu ideea că sunt supuși unor severe și necesare reguli globale. Individualitatea și conștiința unității lor se revoltă. Este un subiect delicat, iar pentru a putea răspunde ar trebui să împărțim chestiunea, așa cum se pare că, timp de secole, a funcționat gândirea omului: ca să înțeleagă ceva, împărțea în bucățele. Sigur, despre fenomenul de deznaționalizare, dumneata aștepti acum de la mine un răspuns clar, dovadă că gândirea se simte bine acolo unde cauze cunoscută determină efecte sigure. Dar zona e prea complicată prin ceea ce nu se poate prevedea, pentru că depinde de mulți factori decidenți, așa că vă propun să o predăm destinului, iar destinul să o încredințeze zeilor. Asta și pentru că poporul român, de câte ori a fost în impas, la salvat o minune.

Domnule Vasile Todi, mai este școala un factor de sus-

ținere a crezului că putem îndrepta cârma politicii românești și să menținem unitatea spirituală a nației?

Domnule Jichița, o țară, pentru a putea fi privită cu respect, trebuie să încredințeze școlii rolul principal în educarea generațiilor! Școala românească, după 1989, a ajuns să fie subestimată într-atât încât unii politicieni nu-i mai văd niciun loc sub soare. Dovadă că, în acești 30 de ani scurși de la căderea comunismului, în România nu s-a putut definitiva nicio strategie educațională. Încercăm de un an școala online, iar bătrâna clasă e sortită dispariției prin neutilizare. Sigur, omul se poate forma și singur, dar cu prețul câtor experiențe și cu ce risipă de energie!

Știi că ați fost mentor pentru câțiva dintre cei care au făcut carieră în viața culturală. Dumneavoastră ați avut vreunul?

Da, pentru căsnicie și viață, așa cum am mai spus, mentor mi-a fost și mi-a rămas bunicul patern, preot ortodox român în Grecia xenofobă. De la el, binecuvântată fie amintirea sa, am învățat și rostul cuvântului „rhéma” în grecește, ca mijloc de comunicare, înrudit semantic cu „logos” ca rațiune divină și rostire creatoare.

Jurnalul interregional „Banatul” reunește experiența atâtor comunități locale de a face pașii conveniți pe linia normalității vieții sub toate aspectele ei. Ce aduce nou această publicație în promovarea experienței celor mai buni în această privință?

Exact ceea ce ați remarcat în întrebare, anume efortul de a sprijini cu ajutorul condeului, a rostului jurnalistic, mersul vieții cotidiene pe cărarea îngustă a normalității.

Domnul meu, se spune – și chiar așa este – că națiunile se definesc, întâi de toate, prin cultură. Ce moștenire lăsăm noi generațiilor viitoare?

Domnule Jichița, deși accesibilă în principiu oricui, cultura e consumată cu precădere de cei instruiți. Ori, instrucția se face numai pe terenul școlii. De aceea, este paradoxal că unii oameni, necunoscându-i valoarea, o risipesc. Nu cred, domnule, că există un om zdravăn la cap, care să formuleze pentru viitorul lui un ideal și care să fi omis din acest ideal accesul deplin la școală. Din păcate, în România de azi, școala nu mai joacă rolul de vioară primă. Și când te gândești că strămoșii noștri romani numeau școala și jocul cu același nume, „ludus”... Cât privește acea parte a întrebării privind moștenirea de care vor avea parte generațiile viitoare, ea mă duce cu gândul la varianta paradoxului testului surpriză, propus în 1963 de Martin Gardner, în care se află în fața noastră zece cutii numerotate de la 1 la 10, pe care urmează să le deschidem exact în această ordine, urmând ca într-una din cutii să aflăm un ou surpriză; surpriză în sensul că prezența sa în cutia respectivă nu poate fi anticipată.

Interviu realizat de Constantin JICHIȚA pentru Almanahul „Boldureanca”, ediția a II-a, anul 2021

